კვირა, 13 აგვისტო, 1917 წ.

ბრძოლა

ფასი 10 კაპ.

რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

გაზეთი ჯერ ჯ რიცხვით გამოდის კვირაში ერთხელ. კორეს პონდენციები და ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი აღრესით: Тифлисъ. Нерсесовская ул. № 3, стар. армянская семинарія.
გაზეთი ღირს წლის ბოლომდე 2 მ. 50 კ., სამი თვით 1 მ. 20 კ., 1 თვით 40 კ.
განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ ოკეანსკენელ გერმანიაში და სტრიქონი პატარა ღირს 10 კ.

№ 11 რუსეთის სოც.-დემ. მუშათა პარტიის (მეუშრავლეთა) თბილისის კომიტეტის ორგანო № 11

1917 წლის 4 ივნისიდან
ამხ. ბ. ცხაკაიასა და ფილიპე მახარაძის
რედაქტორობით გამოდის სოც.-დემოკრატ. მეუშრავლეთა კავშირი

ბრძოლა,

რომლის პირველ ნომერში მოთავსებულია რუსეთის ს. დ. მ. პ. საერთო კონფერენციის **ყველა რეზოლიუციები.**
რედაქცია მოუწოდებს ყველა ამხანაგებს ყოველგვარი დახმარება აღმოუჩინონ „ბრძოლას“.
კავშირი გაზეთ ბ ჯერ ჯერობით კვირაში ერთხელ.
ედაქციის აღრესი: Тифлисъ Нерсесовская ул., № 3. სომეხთა ძველ სემინარიის შენობაში. ბარათები, წერილები და ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ერესით: Тифлисъ Редакція «Брдзола», Нерсесовская ул. № 3. старая армянская семинарія.
ტორა ღია ყოველ დღე, გარდა კვირა უქმეებისა დილის 10—2 საათამდე და ნაშუადღევის 5—7 საათ. რედაქცია: დილის 10 საათ. 2 საათამდე.
კანტორა კვირა უქმე დღეებში ღია მხოლოთ დილის 10—12 საათ.

ვირას, 13 მარიამობისთვეს, დილის 10 საათზე (ახალ დროზე), ზუბალაშვილთა სახელოსნის
ინიშნულია მოხსენება **სახალხო სახლში** რებელთა საზოგადოება

„ალორძინების“
ფევრთა ფლიური საზოგადო

კრება

ლის წესრიგი: 1) გამგეობის და სარევიზიო კომისიის მოხსენება, 2) ფლიური ნგარიშის და ხარჯთაღრიცხვის განხილვა, 3) გამგეობის წევრთა არჩევა და) მიმდინარე კითხვები.
დამტკიცილი ანგარიშები წევრებს შეუძლიანთ მიიღონ უმთავრეს მაღაზიაში და ანყოფილებებში.
თუ კრება არ შესდგა მეორე კრება დანიშნულია იქვე 20 მარიამობისთვეს, ილის 10 საათზე (ახალ დროზე).

გამგეობა.

დეკლარაცია.

ც.-დემ. (ბალშევიკების) ფრაქციისა,
ითხული თბილისის ქალაქის საბჭოში
7 აგვისტოს სხდომაზე.

ვენ, რევოლიუციონური პროლეტარიატის და რევოლიუციონური ჯარის ბრძოლაში, ინტერნაციონალიზმის ბრძოლაში ქვეყნ შემოკრებილნი, თბილისის ციალიტეტში პირველათ ვართ წარგზავნილნი. ეს შესაძლებელი გახდა ბის და სალდათების ძლევამოსილი ოლიუციონერი ბრძოლის წყალობით, ელსაც ადგილი ქონდა თებერვლის ბულ დღეებში. ეს რევოლიუციონერ არ დამთავრებულა; მისი ობიექტი პირობები ჯერ ისევ არსებობენ. ენ მიაღწიოს თავის დასასრულს. ოგორც წარმომადგენელნი ჩვენი ქალ ს ნამდვილ რევოლიუციონურ ელ ებისა, ჩვენ პირველ ყოვლისა შეებით გადავაქციოთ ახალი საბჭო ახალ ორგანოთ მთელი რუსეთის რევოლიუციისა, რომელიც თანდათან ვიდება. ჩვენ დარჯათ ვუდგებვართ მუ ა კლასის პოლიტიკურ, ეკონომიურ ოლიალურ ინტერესებს და მისწრაებს და როგორც ერთათ ერთი მაი ველი წარმომადგენელნი, ჩვენ შეუ ებლათ შევებრძოლებით ყველი ცოგს და ჯგუფებს, როგორც ბურ ულს და ნაციონალიტურს, აგრე ბურჟუი-ბურჟუაზიულ და კრატიულ ტურს. ჩვენ არ შევალთ მათთან თარ ბლოკებსა და შეთანხმებაში ოდან გამოაშკარავებთ პირველთა ა-რევოლიუციონურ მისწრაფებებს ბურთა წვრილ-ბურჟუაზიულ არსებას. ბუნველთ და ფინანსიური ბურჟუა ა მემამულეები ვერ ურიგდებიან ნებებს, რომლებიც დასახული აქვთ ოლიუციონურ პროლეტარიატს და ოლიუციას, ცდილობენ შეაჩერონ რე ოლიუცია, ხელები გაიხსნან აშკარა ბისათვის რეგოლიუციონური დე ატის წინააღმდეგ და თავისთვის ონ ყველა ეკონომიური უპირა ბანი. ისინი ცდილობენ ხელში ჩაიგდონ მთელი სახელმწიფოს ძალა-უფლება, დამყარონ თავისი დიქტატურა და ჩაახშონ რევოლიუციია, რომ ხელ-შეუშლელათ განაგრძონ მცარცველური იმპერიალისტური ომი ინგლის-საფრანგეთ-რუსეთის და სხვა ქვეყნის ტაცებულ კაპიტალისტების სასარგებლოთ.

წვრილმა ბურჟუაზიამ და მისი გავლენისაგან ჯერ კიდევ გაუნთავისუფლებელმა ნაწილმა პროლეტარებისა და ნახევრათ-პროლეტარებისა — ობორონეცმენშევიკების და სოციალისტ-რევოლიუციონერების სახით—ვერ შესძლეს ეწარმოებინონ დამოუკიდებელი პოლიტიკა და შეინებულნი მით, რომ ბურჟუაზია აწარმოებდა პოლიტიკურ სიბრძოლეს და რევოლიუციონური ნაციონალ-დემოკრატიის წინააღმდეგ ბინძურ დემაგოგიურ დევნას, გადაცვივდენ ბურჟუაზიის მხარეს და თავისი ბრმა და ლაჩრული პოლიტიკით ულალატეს დემოკრატიას და რევოლიუციას, მის მაგივრათ, რომ წინ შეგებგზიდენ მასის რევოლიუციონურ მოძრაობას და მის მხარეს გადასულიყვენ, ეს რევოლიუციის რენეგატები თავს დაესხენ რევოლიუციონურ პროლეტარიატს და ნახევრათ-პროლეტარებს, ალმართეს შეტევის იმპერიალისტური დროშა მტაცებელთა და სისხლის მსმელთა სასარგებლოთ და ენერგიულათ მუშაობენ გათამამებულ რეაქციის აღდგენაზე, რასაც რევოლიუციონური ფრაზებით ფარავენ ბურჟ-რევოლიუციის საშიშროებას ანარქიის საშიშროებით ჩქმალავენ.

კოალიციონურმა მთავრობამ, რომელიც ნამდვილათ კონტრ-რევოლიუციონურია მთელი თავისი ენერგია მიმართა რევოლიუციის წინააღმდეგ, რომელსაც ის ანარქიას უწოდებს. ამის შედეგი ის არის, რომ პროლეტარიატი და რევოლიუციონური სალდათები კანონის გარეშე არიან დაყენებულნი: ბინძური ღენერალ ბ. ბ. ცხაკაიასა და ფილიპე მახარაძეს, ადმინისტრატიული თვითნებობა, პროლეტარული გაზეთების დახურვა, სამხედრო-საველე სასამართლოები, აღდგენა სიკვდილით სასჯელისა და მეფის კოდექსის სისხლის სამართლის დაწესებულ სტატიებისა.

ასეთ მთავრობას არ ძალუძს განაზორციელოს არც ერთი ძირითადი მოთხოვნილება რუსეთის რევოლიუციისა. მას არ შეუძლია გადაიყვანოს ეს ომი. მას არ შეუძლია გადაწყვეტოს არც მუშათა კითხვა, არც აგრარული და არც ნაციონალური. მას არ შეუძლია თავი გაართვას არც ეკონომიურ არეკ-დარეკას და არც ფინანსიურ გაკოტრებას. მთავრობის კრიზისი სულ უფრო და უფრო მწვავდება და ღრმავდება.

შექმნილი მდგომარეობიდან ერთათ ერთი გამოსავალი იმაში მდგომარეობს, რომ მთელი ძალა-უფლება გადავიდეს რევოლიუციონური პროლეტარიატის და გლეხობის ხელში მუშათა, სალდათთა, გლეხთა და მოჯამაგირეთა დეპუტატების საბჭოს სახით. მხოლოთ ასეთ ძალა-უფლებას შეუძლია გადასწყვეტოს რევოლიუციის მიერ წამოყენებული ძირითადი კითხვები. მხოლოთ ასეთ მთავრობას შეუძლია უზრუნველყოს ზავი ხალხთა ურთიერთშორის პატივისცემის ნიადაგზე, ზავი უანექსიოთ და უკონტრიბუციოთ ნაციათა თვით-გამორკვევის ნიადაგზე. მხოლოთ მას შეუძლია მიიყვანოს რევოლიუცია ბოლომდე, დაამყაროს მუშათა მოთხოვნილება, გადაეცეს მთელი მიწა გლეხებს და იხსნას ქვეყანა აუცილებელი დაღუპვისაგან.

მხოლოთ მთელი ძალა-უფლების საბჭოთა ხელში გადასვლით და ომის შეწყვეტით შეიქმნება ის პირობები, რომლის დროსაც ქალაქის თვით-მართველობანი შესძლებენ განახორციელონ თავისი მიზნები. ვხელმძღვანელობთ რა ამ საერთო პოლიტიკური თვალსაზრისით, ჩვენ ვიცდებით მუნიციპალურ პოლიტიკაში განვახორციელოთ შემდეგი ზომები:

1) ადგილობრივ თვით-მართველობის სფეროში — სრული დამოუკიდებლობა ცენტრალური მართველობიდან. ყველა თანამდებობის პირთა არჩევა და მათთვის ჯამაგირის მიცემა.

2) მეურნეობის სფეროში—მუშათა და რევოლიუციონურ ორგანოთა კანტროლი წარმომებაზე, აგრეთვე პირველ საპრო

რეთელს დაებადა აზრი მოსკოვის თათბირის მოწვევის შესახებ, ამ თათბირისთვის მთავრობას უნდა მოეხსენებინა ქვეყნის გასაჭირი და იქიდანვე უნდა მიეღო მას რჩევა-დარიგება.

ამნაირათ სიტყვით რევოლიუციონერი მთავრობა გარბის პეტროგრადიდან, ამ რევოლიუციის ნამდვილ კერასაგან და ტრადიციულ მოსკოს ეფარება, როგორც ამას ჩადიოდა სისხლის მსმელი რომანოვების გვარეულობა. ეს კიდევ არაფერი. ვის იწვევს იგი ამ თათბირზე? უპირველეს ყოვლისა ყველა რეაქციონერს, ყველა კონტრ-რევოლიუციონერ პარტიებს და ჯგუფებს, იგი იწვევს სტოლიპინის და ნიკოლოზ რომანოვის საუსტიციო დუმის რეაქციონერებს და კონტრ-რევოლიუციონერებს მლიუკოვების და პურიშკევიჩების მეთაურობით; იგი იწვევს უნივერსიტეტების წარმომადგენლებს, სადაც რეაქციას და კონტრ-რევოლიუციას ფართო და მკვიდრი ნიადაგი აქვს მომზადებული. იგი იწვევს ქალაქების და ერობების წარმომადგენლებს, სადაც ჯერ კიდევ უმრავლესობა მემამულეთა და კაპიტალისტების ხელშია; იგი იწვევს ამის გარდა კიდევ ცალკე საოდნებინეცოა და საბრალოდ ჯგუფებს და პარტიებს რათა თათბირზე კონტრ-რევოლიუციონური და რეაქციონური უმრავლესობა უზრუნველყოს.

და აი ასეთ კრებაზე სურს დროებით მთავრობას და მის სულის ჩამდგმელებს კერენსკის და წერეთელს გაიგონ რუსეთის ხალხის სულისკვეთება და მისგან რჩევნენება და ნდობა მიიღონ. ეს ხდება იმ დროს, როცა რუსეთი დაფარულია ასი და ათასი დემოკრატიული დაწესებულებებით, მუშების. სალდათების და გლეხების საბჭოებით. მაგრამ საქმეც იმაშია, რომ დრ. მთავრობას სწადია მუშათა კლასის და გლეხობის გარეშე გიინჩოს ისეთი რამ, რაზედაც მას შეეძლოს დაეყრდნოს. ამისთვის იგი თვითმპყრობელობის მსგავსათ ცდილობს შექმნას ყალბი საზოგადოებრივი აზრი, რასაც ეფილი რეაქციონერი და კონტრ-რევოლიციონერი განათავსებელოს. მოსკოვისა[illegible]ირის მთელი აზრიც, და მნიშვნელო[illegible]ს წარმოადგენს ნამდვილ კონტრ-[illegible]ევოლიუციონურ ჩმახვას. ადვილათ შეიძლება, რომ იგი გახდეს კონტრ-რევოლიციონერების და რეაქციონერების [illegible]ეთ, რომელსაც დღევანდელი დრ. [illegible]ავრობა დაეყრდნობა და შეეცდება [illegible]ოიუენოს დემოკრატიის და რევოლიუციის წინააღმდეგ.

რუსეთის რევოლიუციამ და დემოკრატიამ ეს ბუდე უნდა სავსებით დანგრიოს, რომ კონტრ-რევოლიუციონერებს საშუალება მოეცესთათ ხალხს წინააღმდეგ ბრძოლაში. ამნაირათ, ბურჟუაზია და მემამულეები ირაზმებიან და დემოკ-

თბილისის „რევოლიუციონური" თვითმართველობა.

7 აგვისტოს, საღამოს 9 ნახევარ საათიდან დიაწყო თავისი სხდომები **თბილისის «რევოლიუციონურმა» ახალმა საბჭომ!**

ძველი საბჭოდან მხოლოთ 21 ხმოსანია ხელ-ახლა არჩეული, 99 ხმოსანი კი ახალია. და იმ ძველებიდანაც უმრავლესობა დემოკრატიის წარმომადგენლები არიან. ეს-მაინცა-თათ რომ დემოკრატიული საბჭოა! იგი მინისტრმა სკობელევმა, რომელიც ამ სხდომას შემთხვევით დაესწრო, დიდი რუსეთის მამავალ დამფუძნებელ კრებას დაადარა. მარა მე ვიტყვი, რომ მინისტრი ცდება: ვინაიდან არც რუსეთის მომავალი პარლამენტი და რუსეთის არც ერთი ქალაქის საბჭო, არა მგონია, იმდენათ „შემარცხნე" და ლიბერალური იყოს თავის შედგენილობით, როგორიც არის თბილისის.

ეს უფრო ამიერ კავკასიის მომავალი პარლამენტის მინიატურა-ემბლემაა!

ეს მას პირველი სხდომაზედვე დაეტყო. საბჭოს **დარბაზში** ადგილები ხელათ და ბუნებრივიათ განაწილდა. უკიდურესი მარჯვენა მხარე—უკანასკნელი საკრძალველი კადეტებმა დაიკავეს, ხოლო პირველი, ე. ი. უკიდურესი მარცხენა-კი ბალშევიკებმა. ცენტრში მოექცა ხმოსანთა დიდი უმრავლესობა—მენშევიკ-ესერები, რომლებიც თუმცა პირველათ ერთი-მეორეს განზე გაჰყურებდენ, მარა მალე „მიეჩარდენ" ერთ-ერთს და თითქო თვის და უნებურათ ფაქტიურათ ბლოკი შეკრეს. მარა ეს როდი მიმანიშნა მე ჩვენი „რევოლიუციონური" თვითმართველობის დამახასიათებელი ნიშნათ. არა, მენშევიკ-ესერების ბლოკი ახლა რუსეთის უმტეს ადგილას ბატონობს. დამახასიათებელი აქ მხოლოთ ისა, რომ ჩვენს საბჭოში არც მსგავი მემამულეების, „ზუბრატოვ"-ის და არც „მონარქისტ-მოკავშირეების" ჯგუფები არა სჩანან, არა თუ პურიშკევიჩებს და მარკოვებს ვერ ვხედავთ აქ, არამედ რომანაკოვებიც კი მიმალულან. ეს დიდი სიკეთეა ჩვენი ცენტრის, ინტერნაციონალური ამიერკავკასიის დედა ქალაქის, თბილისის!

არა ნაკლებ საყურადღებოა მეორე დამახასიათებელი მოვლენა, რომელიც ახალ საბჭოში გამოაშკარავდა.

ეს არის თბილისის ახალი საბჭოს ინტერნაციონალური შემადგენლობა და ხასიათი. მაგრამ აქედან კიდევ არ შეიძლება იმედი ექონოთ, რომ იგი ინტერნაციონალიზმს თავის პოლიტიკაში უთუოდ დაიცავს. ამისთვის საჭიროა შესაფერი ხელმძღვანელ-მეთაური უმრავლესობა და ასეთს კი როგორც ეცით ჩვენი მენშევიკ-ესერები არ წარმოადგენენ.

და რომ ასეთი ეკვი საფუძვლიანია, ეს საბჭოს მეორე სხდომაზედვე, 10 აგვისტოს საღამით გამოაშკარავდა, როცა მენშევიკ-ესერებსა და დაშნაკაცუტიუნელებს შორის გამგეობის ადგილების განაწილებაზე დავა იტყდა. მენშევიკ-ესერები, ე. ი. ქართველები და რუსები ამ დავაში უფრო პარტიულ თვალსაზრისს იმარჯვებდენ და სომხურ ნაციონალიზმს ებრძოდენ; მაშინ როდესაც დაშნაკელები, თუმცა აშკარათ სომხობის, როგორც ერის ინტერესებიდან ვერ გამოდიოდენ, მაინც გაიძახოდენ, რომ თბილისის მცხოვრებთა დიდი ნაწილის, ე. ი. სომეხ მოქალაქეების ინტერესები ირაგრებათ. სწორეთ ეს იყო მიზეზი იმისა, რომ ქართველი ნაციონალისტი ხმოსნები მენშევიკებს უკარავდენ ტაშს და სომეხ ხმოსნების უკან ჩამოაყენებს სიხარულით ეგებებოდენ. ასე რომ ბრძოლამ მენშევიკების სურვილის წინააღმდეგ მაინც ნაციონალისტური ელფერი მიიღო; და ეს იმიტომ, რომ მენშევიკ-ესერებმა იმავე საწყოთი მიუწყეს ღღეს დაშნაკელებს, რა საწყოთიც ეს უკანასკნელნი წინათ, ძველ საბჭოში ქართველებსა და რუსებს უწყავდენ.

აწინათათ მენშევიკ-ესერებმა თავისი ტაქტიკითა და ბრძოლის ფანდებით საბჭოში ისეც ნაციონალისტური სულის კვეთება ალადგინეს და ეს იყო მიზეზი, რომ 10 აგვისტოს სხდომაზე ქალაქის გამგეობის არჩევნების დროს დაშნაკაცუტუნთა ფრაქციამ არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღო და ხუდადოვის მეთაურობით სხდომის დარბაზი დემონსტრატიულად დატოვა.

ამ სახით ნაციონალიზმი აუკანყდა ინტერნაციონალიზმს, მარა ჩვენ არ გვიწამს, რომ საქალაქო არჩევნებში გამარჯვებით დამთავრდა მენშევიკ-ესერთა ბლოკმა ინტერნაციონალური ეკუმარტი პოლიტიკა სისწორით აწარმოოს!

ნ. კ.

ამხ. ნ. ლენინის პასუხი

22 ივლისის გაზეთებში დაბეჭდილია „პეტროგრადის სასამ. ბალატის პროკურორის" ცნობა 3—4 ივლისის ამბების გამოძიებაზე და ღალატისა და შეიარაღებულ აჯანყების მოწყობისათვის ჩვენ

ლებმაც პროლეტარული ლოზუნგები, ე. ი. ისეთი, რომლებიც მათ უფრო მეტს პირდება, ვერ შეითვისა იმიტომ, რომ იგი უფრო შეგნებულია.

პეტროგრად-მოსკოვის მუშები კი შეუგნებელია, ვინაიდან მათ ისეთი ლოზუნგები შეითვისეს, რომლებიც მეტს პირდება. გამოდის, რომ ასკანია და ოფიშქვითის გლეხები უფრო შეგნებულია პეტროგრადის მუშებზე და ჯარზე, ვინაიდან პირველებმა მენშევიკების და ესერების წყალ-წყალა ლოზუნგები მიიღეს და შეითვისეს. ლოღიკა დიდებულია, მხოლოდ დაბრმავებული მენშევიკისათვის.

ბ. ავტორო, თუ პეტროგრადისა და მოსკოვის მუშების უმეტესობამ ბალშევიკური ლოზუნგები მიიღო და შეითვისა იმიტომ კი არა, რომ ისინი შეუგნებელი მასაა, არამედ იმიტომ, რომ ჩვენი ლოზუნგები სავსებით გამოხატავენ მათ სურვილებს, ინტერესებს და მისწრაფებას. როცა ჩვენს ლოზუნგებს ითვისებენ. ეს ამტკიცებს ჩვენი ლოზუნგებისა და ტაქტიკის ცხოველმყოფელობას, სისწორეს და სიმართლეს. მარა ღღეს კარგათ ერჩევა ვინ უფრო იცავს მის ინტერესებს. რაც შეეხება იმას, რომ ჩვენი ლოზუნგები ადვილი შესათვისებელია და იმიტომ აქვს გასაჯავალი—ეს ტყუილია. პირ-იქით ღიდი შეგნება და მომზადება უნდა მუშას, რომ ბალშევიკი გახდეს, ვინაიდან ჩვენი ტაქტიკა, ჩვენი ლოზუნგები მარტო ღღიური ანგარიში არაა. მას საფუძვლათ სოციალიზმი უდგას და

შემდეგ, რაც მოძრაობის წინააღმდეგ ჩვენგან მიღებულ ღონისძიებათა შეგვიჭერეგინა, ან უფრო სწორეთ ჩომ ვსაქვათ კალაპოტში ჩაგვეყენებინა იგი, გადასცლდა საზღვარს,—მას შემდეგ, როცა ღონისტრაცია უკვე ფაქტი იყო.

მთელი უსაზღვრო სიძაბვე და სისაძაგლე, მთელი ვერაგობა წერეთლის პროკურორისა იმაში გამოხატება, რომ ის ვეკრძს უბვევს კითხვას,—როდის სახელდობრ, რა ღღეს და რომელ საათზე დაიწყო ღემონსტრაცია—ბალშევიკების მოწოდებამდე, თუ მას შემდეგ.

ამ მოწოდების ტექსტში კი ლაპარაკია იმის შესახებ, რომ აუცილებლათ საჭიროა მძიერობას მიეცეს მშვიდობიანი, ორგანიზაციული ხასიათი.

წარმოსადგენათაც ძნელია უფრო სასაცილო ბრალდება ორგანიზაციის წინააღმდეგ, რომელსაც ბრალათ ედება „შეიარაღებული აჯანყების მოწყობა" და რომელმაც 4 ივლისის წინა ღამით, ე. ი. გადამწყვეტი ღღის წინ გამოუშვა მოწოდება „მშვიდობიან მწყობრ გამოსვლაზე". მეორე კითხვა: რით განირჩევა დრეიფუსის და ბეილისის საქმეთა პროკურორისგან, ბიდან „სოციალისტური" პროკურორი, რომელიც სრულიათ ხმას არ იღებს ამ ჩვენებაზე.

შემდეგ. პროკურორი ხმას არ იღებს იმაზე, რომ 4 ივლისს ღამით ჩვენი პარტიის ცენტ. კომიტეტმა შეადგინა მოწოდება ღემონსტრაციის შეწყვეტაზე და დაბეჭდა ეს მოწოდება „პრავდაში", რომელიც სწორეთ იმ ღამეს გაანადგურა კონტრ-რევოლიუციონ. ჯარების რაზმმა.

შემდეგ. პროკურორი ხმას არ იღებს იმაზე, რომ ტროიცკი და ზინოვიევი მთელ რიგ თავის სიტყვებში მოუწოდებდენ 4 ივლისს თავრიდის სასახლესთან მიმავალ მუშებს და სალდათებს დაშლილიყვნენ. მას შემდეგ, რაც მათ უკვე ღემონსტრაციად გამოაცხადეს თავისი ნება.

ამ სიტყვებს ისმენდა ასობით და ათასობით ხალხი. მაშ დღე ყოველმა პატიოსანმა მოქალაქემ, რომელსაც არ უნდა რომ მის ქვეყანას არცხვენდენ „ბეილისის საქმეების" მოწყობით, იზრუნოს იმაზე, რომ ამ სიტყვების მოსმენელებმა მიუხედავათ მათი პარტიული რწმენისა, წერილობითი განცხადება წარუდგინონ პროკურორს (ასეს თითონ დიტოფოროს) იმის შესახებ, მოუწოდებდენ თუ არა ტროიცკი და ზინოვიევი ხალხს დაშლილიყვნენ. რიგიანი პროკურორი თითონ მიპარავდა მცხოვრებთა ასეთი მოწოდებით, მაგრამ სად გაგონილა, რომ „ეკერენსკის, ეფრემოვის, წერეთლის და კომპ. საპინინსტრონ" რიგიანი პროკურორი მოიპოვებოდეს. გინდა-დრო არ არის, რომ რუსეთის მოკლეკმებმა თითონ იზრუნონ იმაზე, რომ „ბეილისის საქმეები" მათ ქვეყანაში შეუძლებელი გახდეს.

ეარდლა პირველპირველ და კაპიტალისტებ ამლიფიკაციე.

Чьих кумушек считать трудиться,
не лучше-ли, кума, на себя оборотиться?
ครีลوزو.

(დასასრული).

„ერთობის" მე-100-ე №-ში კიდევ აარის ბ. გ—ძის მიერ მოთავსებული წერილი. ეს წერილი განშორებია პირველისა, მხოლოდ სხვა სიტყვებით. არის ზოგიერთი ადგილები, რომლებზედაც საჭიროდ მიმაჩნია პასუხი გავსცე.

მაგ. წერილში—„მათი ლოზუნგები"-ის სწერს: „განსაზღვრულ დროსა და პირობებში პარტია ყოველთვის უნდა უფიროთვდეს თავის პროგრამის ამა თუ იმ მუხლების განხორციელებაზე და ამიტომ შესაფერად ამა თუ იმ ტაქტიკის წარმოების საჭიროებაზე".

ამ ამონაწერიდან გამომდინარეობს, რომ პარტია ვალდებულია თავის პროგრამმა დაეკუმაცოს, დაპყოს მუხლებთან. ღღეს ერთ მუხლზე მიუთითოს, „ეთხრას, ეხლა ამ მუხლის განხორციელების დროა. ერთი წლის შემდეგ მეორე მუხლზე და ასე ბოლომდის, სანამ მთელ პროგრამას ცხოვრებაში თანდათანობით არ გაატარებს.

დაუშვათ ერთ წამს, რომ ასეთი ტაქტიკა პროგრამის განსახორციელებლათ დასაშვებია იმ დროს, როცა საზოგადოებრივი ცხოვრება ნორმალურ კალაპოტში მიმდინარეობს, როცა საზოგადოებრივი ძალთა განწყობილება უკვე გამორკვეულია და არცერთ პარტიას ახლო მომავალში საშველება და ძალა არ შესწევს დაიპიროს კურსი მთელი პროგრამის განხორციელებისკენ.

მაგრამ ბ. ტეივცეფულ ავტორს, ძლიერ ჩქარა დავიწყებია, რომ რუსეთში დიდი რევოლიუციაა მოხდა. დავიწყებია, რომ რუსეთი ღღეს განიცდის ნგრევისა და შენების ხანას, დავიწყებია, რომ რევოლიუციისა საშუალებას და ძალას აძლევს პოლიტ. რეგ. პარტიებს თავიანთ პროგრამების თუ მთლიანათ არა, უღიდესი ნაწილი მაინც განახორციელოს. ჩვენი, რევოლიუციონური სოც.-დემ. პროგრამის ურევოლიუციოოთ განხორციელებაზე ფიქრი შეუძლებელია. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი პროგრამის განხორციელება მხოლოდ რევოლიუციონური გზით შეიძლება ეს ამიტომ ყოველ ღონისძიებას ვხმარობთ. რევოლიუციის დროს რაც შეიძლება მეტი გამოვგლიჯოთ ხელიდან გაბატონებულ კლასებს—გამოვგლიჯოთ ძალით და არა ნებით, იძულებით და არა მათთან შეთანხმებით და თანამშრომლობით. თუ რევოლიუციის ხანაში არა, ისე ჩვენი პროგრამა, რომლის განხორციელება ძარს უთხრის მთელ კაპიტალისტურ წყობილებას, ვერ განხორციელდება. მენშევიკებს და ესერებს კი ეგონთ, რომ კადეტები ხსარს დაუჭერენ, დაეხმარებოდნენ პროგრამის განხორციელებაში, მაგრამ კოზმი ნაცაროვი ჩაუვარდათ. წიკიოხეთ ბ. ავტორო, ბურჟუაზის მიერ წარმოდგენილი პირობები, რომლების აუსრულებლათ სამინისტროში არ უშვებთ თავის წარმომადგენლებს.

ეს ეს ეს

პირადათ მე, ავადმყოფობის გამო, მხოლოთ ერთი სიტყვა წარმოსთქვეთ 4 იულის ქუსანსკის სახლის აივნიდან. პროკურორი იხსენებს მას, ცდილობს გადმოგვცეს მისი შინაარსი, მაგრამ არა თუ არ ასახელებს მოწმეებს, აქაც ხმას არ იღებს ის მოწმეთა ჩვენებაზე, რომელიც გაზეთებშია დაბეჭდილი. მე სულაც არა მაქვს შედეგება ეიქონიო გაზეთების მთელი კომპლექტები, მაგრამ ამ ორი ჩვენება მაინც ვნახე და მეტყველითი: (ბალშევიკური „პროლეტარსკოე დელოში“ (კრონშტადტში) და 2) მენშევიკურ სამინისტრო „ტრიბუნაია გაზეტაში“. რატომ ამ ლოკუმენტებით და მეტყველებათაგან აშკარა მიმართვით არ აღადგენენ ჩვენი სიტყვის შინაარსს?

(შემდეგი იქნება)

პრესა.

მენშევიკების ორგანო „ერთობა“ ფინლიანდიის და უკრაინის საკითხის გამო კვლავ წინააღმდეგობათა ქსელში გაიხლართა და ამით ცდილობს იქიდან თავის განთავისუფლებას. დღეკანდელი კრიზისის დროს, რომელიც გამოიწვია სხვათა შორის ფინლიანდის და უკრაინის ხალხთა მოთბოვნილებათა წინააღმდეგ ამხეირებამ დრ. მთავრობას მხრით, გაზეთი გაიძახის, რომ ამ კითხვების გადაჭრა დამფუძნებელი კრების საქმეაო.

„აქ (დამფუძნებელ კრებაზე) სამოცდოთ გადაწყდება ყოველგვარი სახელმწიფოებრივი ეროვნული საკითხებიო“.

დინჯათ გვეკუბნება გაზეთი ერთ წერილში (ი. № 117).

„მათი (სხვადასხვა ერების). ერთთან თავმოყრა,—ეკითხულთან ჩვენ „ერთობის“ მეორე მეთაურში (№ 118) და მალიანი რევოლიუციონური ლაშქრის შედეგნა შეიძლება მხოლოდ მათი ეროვნული მოთბოვნილებების და კმაყოფილებით, ეს დამფუძნებელი კრების საქმეა“.

საკითხი დღეს პრაკტიკულმა ცხოვრებამ წამოაყენა გადასაჭრელათ. ის, ასე იქნება თუ ისე, ფუცელებათ დღესვე უნდა იქნას გადაჭრილი. დამფუძნებელი კრება ვინ იცის როდის შეიკრიბება (აქ.ნდ. დანამდვილებით ჩვენ ვიცით მხოლოდ ის, რომ იმის მოწვევის ვადა თანდათან აგვიანებენ), მენშევიკი დინჯათ დარიგებას იძლევიან, მოვუცადოთ რას იტყვის ამის შესახებ დამფუძნებელი კრებაო. ეს სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოს. ჩვენ წინ დგას მეტათ სერიოზული საკითხი, რომელიც თვით ცხოვრებამ წამოაყენა. ისის მაგალ, რომ ამ საკითხზე გარკვეული პასუხი მივსცეთ, ჩვენ მეცნ-ერული სახით გვეუბნებიან, რომ იმის გადაჭრა გადადებეთო. მაგრამ ცხოვრება არ იცდის, იგი დღესვე უნდა იქნეს გადაწყვეტილი. ისის მაგალ, რომ წამოაყენებენ საკითხი პირდაპირ ბასეტ პასუხი, მენშევიკები სიტყვას ბანზე აგდებენ, ისინი ლეკციებს „ბურჟუაზიულ „რევოლიუციის გაფრმავებაზე“, „რევოლიუციონერის ძალებს გაერთიანებაზე“, სეპარატიულ გამოსვლებს მაგნებლობაზე და სხვ. ყველაფერი ეს კარგია, მაგრამ დღევანდელი კრიტიკული მდგომარეობის თავიდან ასაცილებლათ ყოველად გამოქადგეგარი და უნაყოფოა. საერო იყო უპირველეს ყოველის დრ. მთავრობის პოლიტიკის დაფასება ეროვნულ საკითხში, კერძოთ ფინლიანდიისა და უკრაინის საკითხში, საჭირო იყო ამ მოქმედების მოწონება ან მისი უარყოფა გადაჭრით. მაგრამ მენშევიკების ორგანონ ესეც არ შეუძლია ამტკიცა არის, რომ ის ორპოფობის და წინააღმდეგობის ქსელში მუდამ გაბმულია.

ფინლიანდია და რუსეთის დროებითი მთავრობა.

მდგომარეობა ფინლიანდიაში თანდათან რთულდება და სერიოზულ სახეს იღებს. რუსეთის დროებით მთავრობასა კოალიციონურ სამინისტროს სახით და ფინლიანდიის ხალხს შორის პირდაპირ ლუტანელი დამოკიდებულება ჩამოვარდა. ეს დამოკიდებულება თანქმის არაფრით არ განირჩევა ამ დამოკიდებულებიდან, რომელიც არსებობდა მტარვალ რომანოვების დროს.

დროებითი მთავრობა უძალური გამოდგა ნაციონალური საკითხის მოწესრიგებაშიაც. მან სიტყვით ერთ თვითგამორკვევის პრინციპი წამოაყენა, საჭირო კი ამ პრინციპის წინააღმდეგ წავიდა. საუკეთესე მეტია, რაც ფინლიანდიის ხალხი ცდილობს თავის დამოუკიდებლობის აღდგენას, მაგრამ თვითმპყრობელობა ამას ყოველგვარი საშუალებით ებრძოდა, და ეს ადგილი გასაგები იყო: თვითმპყრობელობისთვის თავისუფალი ხალხი არ არსებობდა. მაგრამ აი რუსეთში დაეგლო თვითმპყრობელობა, რომელიც ყოველგან თავისუფლების ჯალათი იყო. რუსეთის დემოკრატიამ, რომელმაც ეს თვითმპყრობელობა დაანგრა, თავის დროზე, სხვათა შორის, ერთა თვით-გამორკვევის ლოზუნგიც წამოაყენა. როგორ უნდა მოქცეულიყო ამ შემთხვევაში ფინლიანდიის ხალხი?

ბეგრი იმ აზრისაა, რომ ფინლიანდიის ხალხს ჯერ-ჯერობით უნდა დაეცადა, მას არ უნდა მოეწყლმებია ამ პრინციპის დაუყოვნებლივ განხორციელება და არ უნდა ესარგებლა რუსეთის გაეიჯრებული მდგომარეობით, რომელშიც ის იმყოფება ერთი მხრით ომის და მეორე მხრით რევოლიუციის გამო, ე. ი. მოაცდა მანამ, სანამ თვით რუსეთის მთავრობა ან დამფუძნებელი კრება მას არ მიანიჭებდა დამოუკიდებლობას. მაგრამ ასე არ მოიქცა ფინლიანდიის ხალხი: როგორც კი შეიკრიბა სეიმი, ის მაშინვე შეუდგა მზადებას ფინლიანდიის სრული დამოუკიდებლობის აქტის გამოსაცხადებლათ. ნუ დაივიწყეთო, რომ ფინლიანდიის სეიმის უმრავლესობას სოციალ-დემოკრატები შეადგენენ, ასე რომ იქ მთავრობას სათავეში სოც.-დემოკრატია უდგას. ჩვენ ვიცით აგრეთვე ისიც, რომ ერთათ ერთი პარტია, რომელიც ბოლშევიკს იცავს ერთა თვითგამორკვევის პრინციპს, ე. ი. როელიც არა მარტო სიტყვით, არამედ საქმითაც მოიბრძოლა ერის თვითგამორკვევის პრინციპის,—ეს სოც.-დემოკრატია. მართალია, ამავე ლოზუნგს დღეს წარა-მარა (როელიღაც ბურჟუაზიული პარტიებიც, მაგრამ ეს მხოლოთ თვალმაქცობა და ფარისეველობაა იმათი მხრით და სხვა არაფერი. აქედან აშკარაა, რომ ფინლიანდიის სეიმი არ შეისრულებდა თავის დანიშნულებას, თუ იგი არ მიიღებდა ნამდვილ ზომებს ერის თვითგამორკვევის პრინციპის განსახორციელებლათ, თუ ამას თვით ფინლიანდიის ხალხი თხოულობდა, და რომ თხოულობდა ჩვენ ეს უკვე ვიცით.

გვეტყვიან: ფინლიანდიის სეიმს უნდა დაეცადა რუსეთის დამფუძნებელი კრებისთვის და ისინთვის მეტნო თავის ბედის გადაწყვეტაო. ასეთი აზრი ღიდ შეცდომაა. ჯერ კიდევ ბრძოლით ხდება უფლებების მოპოება. ხალხს შერჩება მხოლოთ ის, რასაც იგი ბრძოლით მოიპოებს. ვინც ამბობს იმას, რომ რევოლიუციის დროს ხალხმა ხელები გულზე დაკრეფოს და ელოდეს, როცა მას რასმეს მიანიჭებენ, ასეთი მქადაგებელი ნებით თუ უნებლიეთ ხალხს ღალატობს, ასეთი ტაქტიკა მავნებელია. ეს რომ მართალი იყოს, მაშინ არც ერთი რევოლიუციონერ არ გაართლდება, მაშინ რევოლიუციის როლი დამფუძნებელმა კრებამ უნდა ითამაშოს; მაგრამ ეს არ ხდება სინამდვილეში. აქ გადამწყვეტ როლს რევოლიუციონერ თამაშობს; დამფუძნებელი კრება უკვეს შემთხვევაში მხოლოთ დასტურებს იმას, რასაც ხალხი რევოლიუციის საშუალებით იძენს. ამიტომ ის ტაქტიკა, რომელიც ფინლიანდიის სეიმმა მიიღო ნამდვილი სწორი ტაქტიკაა: მან მიიღო სრული დამოუკიდებლობის აქტი და ეს შეგატყობინა რუსეთის დროებით მთავრობას. ამ უკანასკნელმა კი ამაზე სეიმის დათხოვნით და ახალი არჩევნების დანიშვნით გასცა პასუხი,—ე. ი. ახალმა მთავრობამ უპასუხა ისე, როგორც ამას ჩვენთან ძველი, ნიკოლოზ რომანოვის მთავრობა.

ჩვენთვის რუსეთის დროებითი მთავრობის ასეთი საქციელი გასაკვირველი სრულებით არ არის, ვინაიდან ჩვენ ვიცით, რომ იგი არსებითათ იმპერიალისტური, ე. ი. მომხრეა ძალდატანების და ძარცვების, ის მხოლოთ სიტყვით და ანა საქმით ემხრობა ერთი თვითგამორკვევის პრინციპს. მთელი იმპერიალისტურ-ბურჟუაზიული პრესსა აღტაცებით მიეგება დროებით მთავრობის ასეთ ნაბიჯს. ყველამ კარგათ იცის, რომ ასეთი ნაბიჯი სამედ-სწორია, რომ მას ეკეთებოდათ სისლის ღერა მოყვება, მაგრამ იმპერიალისტებსაც სწორეთ ეს უნდათ.

და ინტერნაციონალისტებიც ხელს უწყობენ ხალხთა გადამტერებას და ერთიერთ ხოცვა-ჟლეტას. დრ. მთავრობის განზრახვა აშკარაა: თუ ფინლიანდიის ეროვნი არ დაეკმაყოფილა თავის ბედს, მას იარაღით ჩაანშეებენ. მაგრამ ასეთი ზომებით არ გადაწყდება ნაციონალური საკითხი.

ჩვენთვის მეტათ საეჭვოა ის გარემოება, რომ დრ. თითქმის ყველა ერთი ძირითადი საკითხი ვერ მოაწესრიგა, ვერც ერთ დარგში შემოქმედებითი ძალა ვერ გამოიჩინა; პირიქით, თითმის ყოველგან და ყველაფერში თვითმპყრობელობის წესს ანხორციელებს. აქედან კი არაფერს კარგს არ უნდა გამოველოდეთ.

თბილისის საქალაქო საბჭოს პირველი სხდომები.

საქალაქო არჩევნებში „ იდებულათ გამარჯვებულნი“ მენშევიკებმა მოიხლოდ ეს თბილისის „რევოლიუციონერი“ ახალი საბჭოს პირველი სხდომისთვის რევოლიუციონერი ხასიათი მიეცა. ამ მიზნით ქალაქის საბჭოს წინ ქალ მეშთია „შვედობიანი“ დემონსტრაციაა მოაწყეს. ლესანშნაია და საგულისხმო, რომ თბილისის მეშვეის ასეთმა გამოსვლამ, თუმცა ერთი შეხედვით ნაძალადევია და უნებურობა ეტყობოდათ, მარა პროლეტარულმა ბუნებამ მაინც თავისი ჰქნა და თბილისის ახალ დემოკრატიულ საბჭოს პირველ სხდომის მართალი რევოლიუციონერი ხასიათი მიანიჭა.

„ წესიერ და მშვიდობიან“ კრებაზე მოულოდნელათ შემოიჭრა მუშათა ჯგუფი წითელი დროშით ხელში. ეუშა ორატორმა, ლაპ მგელაძემ აღნიშნა ახალგაღებილი საბჭოს შემადგენლობის ხასიათი და მიდრეკილება, მაგვე მიუთითა ინტერნაციონალურ პრინციპების სასტიკათ დაცვის საჭიროებაზე და ამერი-კავკასიის საზოგადოებრივ მოძრაობის ინტერნაციონალურ ხასიათზე.

მუშათა გამოსვლის შემდეგ ალსანშნავია ჩვენი, დედოლმბრივი ბალშევიკების პარტიის გამოსვლა. დღეს ამ პარტიას გამოწეულვ ეეროპაში სოციალისტურ რევოლიუციას, რომელიც თავის მხრათ იმოკვმედებს ჩვენს რევოლიუციაზე და აქაც სოციალისტურ გარდაქმნას გამოიწვევს. აი აქეთკენ გვიპრავს ჩვენ კურსი. ცხადია, რომ მიზნის მიღწევამდის ჩვენ მთელ რიგს დამარცხებისა და გამარჯვებისასაც განვიცდით, მაგრამ ცხოვრება აქეთკენ მიდის და ჩვენც ცხოვრებას უკერეთი.—ამ ჩვენს უდიდეს მაცწავლებელს. კაპიტალისტურმ ხანამ მოჭამა თავის დრო,—იმან ადგილი სოციალიზმს უნდა დაუთმოს.

ამიტომ ჩვენი ლოზუნგი: «მთელი ძალა-უფლება მ. და ჯ. კ. სბ.ჭოებს“ ხელს უწყობს ჩვენი რევოლიუციის გაღრმავებას, ჩვენი პროგრამა მინიმუმ-მაქსიმუმის განხორციელებას, ომის ჩაკარი შეწყვეტას, რადგან ყველა ამ მოთხოვნილებების განხორციელებას წარილი ბურჟუაზიაც მოიხოვს, წვრილი ბურჟუაზია (გლეხობა) დღეს ობიექტიურად რევოლიუციონერია, და საჭირო იყო მისი ჩამოშორება კონტრ-რევოლიუციონერ ბურჟუაზისაგან. ეს იყო ჩვენი პარტიის სოც. დემ. მოვალეობა. თქვენ კი ასეთ მისსას ფუფალ-ეტეთ, რევოლიუციონერი გლეხკაცობა კონტრ-რევოლიუციონერი ბურჟუაზ ის მაჩანჩალად ფალაქეთეთ. ჩვენ ვამბობთ, რომ რევოლიუციის გამარჯვებამდი ჩიიყვანა, მხოლოდ რევოლიუციონერ კლასე ს შეუძლია. ასეთი კლასი კი, ჩვენის აზრით, არის: პროლეტარიატი და გლეხკაცობა. ამ კლასების ძალებს გამომხატველი ორგანო კი მ. და ჯ. კ და გლეხთა სამეკრებია, ამიტომ ვიძახით: «მთელი ძალა ამ რევოლიუციონურ ორგანოს!» ჩვენ ვვინდოდა წერილელ-ხსენიძეები ტყეებიდან გადგენთვისუფლებია, თქვენ კი ეფრო შებოჭეთ ისინი ბურჟუაზულ სამინისტროში. აი რას ნიშნავს ჩვენი ლოზუნგი: «ძალა მუშათა და ჯ. კ. სბ.ჭოებს»!

მხოლოდ ჯერ დაკვირვება უნდა და მერე კრიტიკის გაწევა.

მარტო უთავბოლო ყვირილთან—ბალშევიკები ასეთებია—არაფერი არ გამოგა. ნუ ფიქრობთ, რომ ხალხი მუდამ შეუნებელი იქნება. ცეცხლა ნუ შეგაქვთ ხალხნი, თორემ შემდეგ თქვენ თითონ გაგაწოლებენ თქვენი მოქმედები.

დამორეს, რაც შეეხება იმას, რომ ჩვენ დამფუძნებელი კრების წინააღმდეგი ვიყოთ—ეს სასაცილოა და ამაზე პასუხის მიცემა არც კი ღირს. მხოლოდ გი-ჩვენდით, რომ წაგეკითხთ ჩვენი ლიტერატურა და ჩვენი პრაქტიკული ნაბიჯები, აქეთკენ გადადგმული, მ-გეგონებდით. გაგახსენებთ, არა, უყაკრავად, გიგვიგებნებთ, რომ ჩვენი ცენტრ. კოტი ასეულ პრაპაგანდისტ-აგიტატორებს ამზადებდენ პეტროგრადში პროვინციებში დასაგზავნად, რომ ამათ დამფუძნებელი კრებისა-თვის ნიადაგი შეეტმზადებინა.

თუ შეიხედეთ და წაიკითხეთ „პრავდის“ ნომრებს იქ ნაოთვი ყველაფერს.

ალეგი.

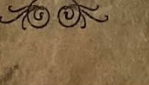

არა ამას. თუ კი თქვენ კლასიერ ბრძოლას სამოქალაქო ომს დაუძახებთ—მაშინ ჩვენ მომხრე ვართ ასეთი ომისა.

მხოლოდ ეგეთი ომიანი—შეითვისებს თუ არა პროლეტარიატი ამ კლასიერ ბრძოლას? საკენ მოწოდებას. კ. გ-ძეს გონია, რომ ვერა, რადგან ამასაც ხოცავ-ჟლეტა, სისლის ღერა და სხვა უბედურებანი მოყვებიან.

მოკლე ქაუთი სჯის ბ. ავტორი.

მეშვეში და გლეხები სამი წელია სისლს ღერიან ბრძოლის ველზე ბურჟუაზიის ინტერესებისთვის. ამ სისლის (ღერისკენ მათ მტრებმა მოიწოდეს. დღეს ეს ყველამ იცის. იციან მეშვეშეც და გლეხებმაც. გამოდის, რომ „რევოლიუციონერ ხალხს შეუძლია სისლის დაღერა მხოლოდ მტრების სასარგებლოდ ომში, ითავკენაც თქვენც მათ უწოდებთ, და თავის ინტერესებისთვის კი ის ხმას არ ვიღებს: გლეხებს არ შეეძრძოლება მეშვეშეებს („პომეშჩიკებს“) მიწების ამოსაჩრამეგად, პროლეტარიატი ბურჟუაზიას მდგომარეობის გასაუჯრობესებლად. სადაა თქვენი ლოგიკა, თავდადებული მებრძოლო, მხოლოდ ბალშევიკების წინააღმდეგ?! სადაა თქვენი მარტსტოლბა?!

რაც შეეხება იმას, რომ ჩვენ ომის გაჩაღებაზე კ. ბ. ეკ. ბ. ეკ. ბ. ეკ

რომ ბალშევიკები პირდაპირ დაუფარავად ამბობენ იმას, რასაც ფიქრობენ და ეპირებიან. საკირო ყველა ფრაკცია ასე მოიქცესო.

მარა კადეტებმა ასეთ პირდაპირობაზე უარი განაცხადეს და მათ ისევ მალულობია და ორპირობა არჩიეს.

10 აგვისტოს სხდომა მხოლოდ ქალ. თავის და გმგეობის წევრების არჩევას მოუნდა. პირველ სხდომაზე დაწყებული ვაპრობა-შეთანხმება ამ დღეს დასრულდა. ქ. თავის კანდიდატური წამოყენებამ და გამგეობის ადგილების ფრაქციათა შორის განაწილების საკითხმა მენშევიკ-ესერები საყვირთა შეაკავშირა, ხოლო მეორე მხრით დაშნაკციუტები ძალზე განარისხა. მათ მოითხოვეს ადგილების განაწილებაში პროპორციონალური პრინციპის დაცვა, რის წინააღმდეგი იყვენ ყველა დანარჩენი ფრაქციები.

ამნაირათ, სომხის ნაციონალისტები განმარტოებულნი დარჩენ.

ნიკო ელიავას ქ. თავის ადგილზე კანდიდატურის გამოცხადებამ ბალშევიკების ახალი განცხადება გამოიწვია. ფრაქციის სახელით ამხ. ცხაკაია განაცხადა, რომ ნიკო ელიავას, როგორც ბალშევიკების ჯგუფის ყოფილ წევრს, დაუსჯელათ ვერ დარჩებაო და ამ სასჯელის გამოხატვა მას მხოლოდ იმით შეუძლია, რომ იგი მისი კანდიდატურის წინააღმდეგ მისცემს ხმას.

ნიკო ელიავა, რა თქმა უნდა, მაინც გათვლიდენ იქნა ხმის დიდი უმეტესობით: მხოლოდ ბალშევიკებმა მისცეს წინააღმდეგ ხმა, ხოლო დაშნაკელებმა თავი შეიკავეს.

ნ. ელიავა ტრიბუნაზე ადის გაფითრებული და ამბობს, რომ არ იცის რა გრძნობა სჭირბობს მასში ამ წუთას: ცმაუოფილება, რომ ასეთ ს